

Lázár Bence András

Altató

*Hűvös most ez a kora nyár,
az este, mindegy is, azért
a ruhád Kedves most még
ne vedd le, majd szólok.*

*Régen még volt ok, de nézd
csak az égen, a fekete felhők,
hogyan összefutnak, látod
Kedves, hogy gurulnak.*

*Hűvös most ez a kora nyár,
az este, mindegy is, inkább
nézd csak az égen, most
repedt az isten teste.*

*És jöhet bármi: reggel vagy
késő este, így jön az eső,
így jön és elvisz minket
nem kérdez csak hallgat.*

*Fekete felhőiből csak hullik,
csak hullik, és csontig marja,
mert ez az első és az utolsó,
hisz hűvös most ez a kora nyár,*

*az este, mindegy is, azért
a ruhád Kedves most még
ne vedd le, hisz forró még
a paplan, inkább aludj hát,*

kérlek, aludj már.

De profundis

*Aki hegynek indul és kétszer
próbálja meg. Mégsincs igaza
azoknak, akik elhiszik hajnalban
érkeznek a csodák. Mint a kertész,
akit senki sem látott, érkezni sem,
indulni sem, soha. Pedig vártuk.*

*Anyám biztos. Ő hajnalban ébred.
Aztán kinéz és visszafekszik.
Nem történik csoda. De aki ott
áll indulásra készen, valamelyik
nagyobb sugárút sarkán, az
megindul, akár kétszer.*

*Apám rózsavágó késsel jött
haza. Irtani kell. Túlnőttek mind.
Apám metsz, az égbolt ropog.
A fiúnak erősnek kell lenni, mint
aki ott áll, és kétszer indul.*

*Mégsincs igaza azoknak,
akik elhiszik hajnalban érkeznek
a csodák. Anyám kinéz, apám fát
vág. Anyám méhe óriás hegy,
apám keze vágóhíd.*

*

*Vajon a húgomat is így,
aki meg se született igazán,
aki meghalt, hajnalban, mint a kertész,
mint aki hegyre megy
és kétszer indul neki?*

Ez szövetség

*Eljött az özönvíz ideje. Negyven nap
és negyven éjjel majd minden vízben áll.
Majd minden vízben áll. Kettőt, mindenből.
Kettőt. Álltunk a gépnél és te számoltad
a papírokat. Másolat, újabb másolat.*

*Kinn romjaiban egy város, a vízben lakói.
Kettőt, mindenből. Másolat és másolat.
Láttam az izgalmat és láttam mindent, ami fáj.*

*Eljött az özönvíz ideje. Eljött egy régen várt
ősi bál. Hogy ebből kimászni és újra tudni. Mindent.
Kettőt. Másolat és újabb másolat. Álltunk a gépnél.
Nem tudom mi lesz ennek a végén.*

*De azt tudom, hogy miért nem ázunk el,
mi ketten, mi, akiket nem másoltak soha,
akiknek nem maradt más csak a vágy,
mert eljött egy régen várt ősi bál.
Eljött az özönvíz. Eljött és elvisz mindent.*

*Álltunk a gépnél. Kinn romjaiban egy város,
a vízben lakói. Negyven nap és negyven éjjel.
Azt mondták, majd mi őrizzük az elsőt is,
meg az utolsót, a szülést, a koporsót.*

*Eljött egy régen várt ősi bál.
Láttam a születést és láttam a halált.
Ez nem másolat, ez nem mindenből,
nem kettőt, nem az a gép, amiben
a fény körbejár. Ez szövetség.
Ez az első és ez az utolsó.*

Nézd csak Drága, nézd kitisztult az ég.